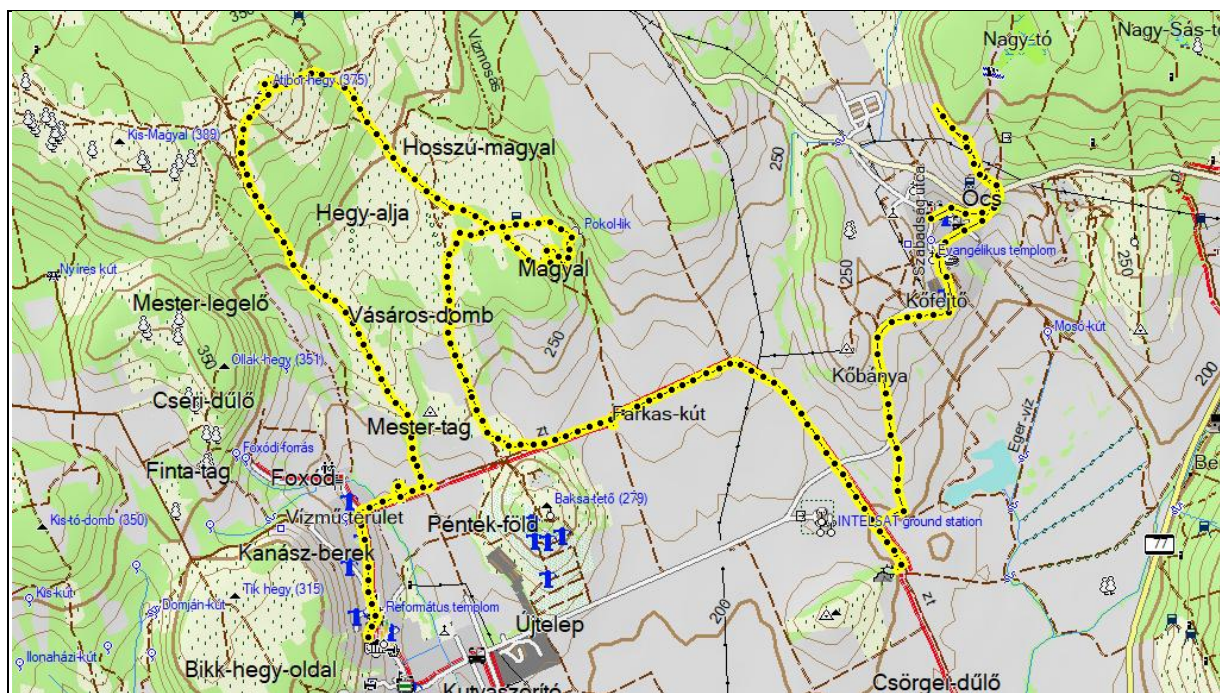
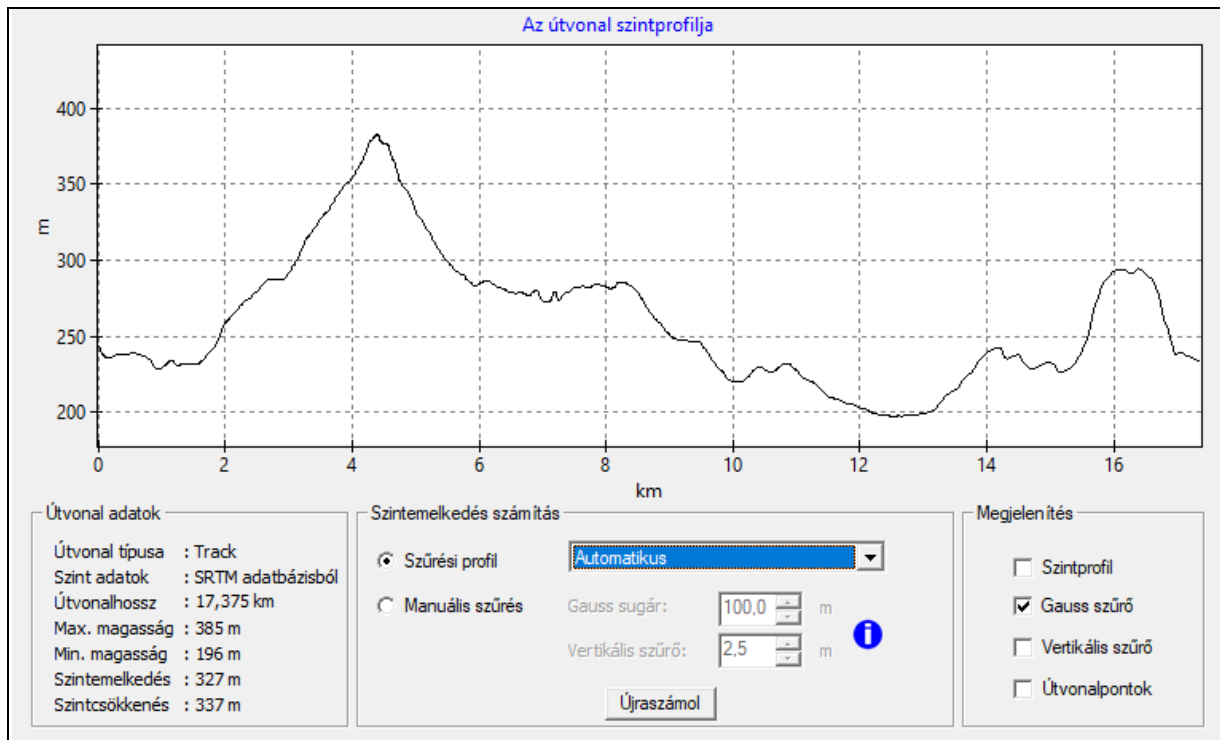


2026. április 13. Taliándörögd – Öcs

Útvonal: Taliándörögd buszállomás – Szent András templomrom – Atibor hegy - Négyszögletű kerekerdő - Úrtávközlő állomás – Öcsi temető kilátás – Öcs buszmegálló

Táv: 17 km → 26 pont; szint: 300 m → 6 pont; **MTSZ pont: 32**



A meteorológia szép, kellemesen meleg, napsütéses időt jósolt a mai napra. Arra számítottunk, hogy rövid ujjú pólóban fogunk túrázni, napszemüveget is vittünk magunkkal. Reggel az induláskor felhős, hűvös, szeles idő volt. Már a buszpályaudvarra való indulás után nem sokkal rájöttünk arra, hogy jobban is felöltözhattünk volna, lehet hogy nem lesz melegünk a túrán. Nem lett melegünk, sőt az erős szél miatt időnként fáztunk is. A Napot csak nagy ritkán láttuk. Kifejezetten kellemetlen időjárás volt egész nap.

Veszprémből Kapolcsig mentünk busszal. A busz várótermében egy nagyon szépen berendezett olvasóterem van kialakítva.

Nem sokat kellett várnunk Kapolcson és már jött is a Taliándörögdre tartó busz. Pár perces buszozás után leszálltunk Taliándörögdfőterén.

Egy kis vásárlás után indultunk a Szent András templomrom irányába. A táj nagyon szép volt. Már messziről látható volt a templomrom, ami nagyon tetszett nekünk.

Fényképezgetés után megkerestük a ládát, ami meglepő módon vagy 2-300 méterre volt a templomromtól.

Ezután hosszú, mérsékelten emelkedő úton felkapaszkodtunk az Atibor hegyre. Egész végig gyönyörködtünk a csodás kilátásban. A hegy csúcsán van a Négyszögletű kerek erdő. Egy nagyon szép, de nem nagy kiterjedésű fenyőerdő, ami a nevére tényleg hasonlított. Itt szerettünk volna pihenni, de a nagy szél miatt lemondtunk erről. Megkerestük a ládát és már indultunk is a Taliándörögdfőteréig közelében lévő Űrtávközlő állomás irányába. Hatalmas szembeszélben mentünk. Eljutottunk egy nagyon szép helyre, ahol az út mindkettő oldalán gyönyörűen virágzó kökény bokrok fogták fel a szelet. Örültünk, hogy egy kicsit szélcsendes helyen jártunk. Egyszer csak az útnak vége szakadt és egy nagyon sűrű, dzsindzsás erdőhöz értünk. Hát ezen nem tudunk átvágni, veszélyesnek láttuk a terepet, pedig a túratérkép szerint itt ösvénynek kellett volna lennie. Hát ezt sajnos benéztük. Nem messze van egy út, ami jó irányba tart, próbáljunk meg odamenni. Sajnos az út nagyon mélyen lent vezetett, ahová csak egy rendkívül meredek lejtőn lehetett volna lejutni. Ez nem lehetett megoldás. Van egy másik út próbáljuk meg azt. Talán ezen el tudunk jutni a kijelölt útvonalunkra.

Meg is találtuk az utat. Egy meredek dombra kellett felkapaszkodnunk. A domb oldala szélcsendes hely volt és még a Nap is gyengén sütni kezdett. Pihenjünk és ebédeljünk itt. Nagyon jólesett a szélcsenden, viszonylag napos helyen a pihenés. Nem akaródzott tovább indulni, de hát menni kellett.

Távolról megláttunk egy szép nyáját. Remélem, hogy a nyáját őrző kutya nem fog nagyon haragosan fogadni minket. Közelebb értünk a nyájhoz és kiderült, hogy nem is nyáj, hanem szürke marhákból álló gulya.

Végre kiértünk arra az útra, amelyen keresztül megérkezhetünk az Űrtávközlő állomáshoz. Messziről már látszottak is az antennák.

Hosszas, nagyon kellemetlenül szeles, teljesen nyílt úton végre megérkeztünk az állomáshoz. Attól majdnem egy kilométerre van elhelyezve a láda. Egy kis kanyonban a sziklák tövében van állítólag

elrejtve. Tiszta dzsindza, veszélyesen meredek terep, tele sziklával. Nem találtuk a ládát. Felhívtuk a rejtőt, akitől segítséget nem kaptunk, de mondta, hogy képek alapján el fogja fogadni.

Tovább indultunk Öcs irányába. Ismét emelkedő következett, de ez már műúton volt. Egyszer csak megláttuk az Öcs táblát. Házakat még láttunk, de annak már nagyon megörültünk, hogy a falu területén gyalogolunk.

Végre beértünk Öcsre. Itt még volt egy láda, amit meg szerettünk volna keresni. Egész kellemetlenül meredek emelkedőn jutottunk fel a temetőhöz. Itt egy domb tetején volt elrejtve egy láda.

A domb tetejére egy rendkívül hosszú és meredek emelkedőn jutottunk fel. A láda egy omladozó épület, dűledező falának tövében volt elrejtve.

Ezután a dombtetőről való kilátásban gyönyörködtünk rövid ideig, a szél lefújta minket gyorsan, mert még mindig igen erős volt.

A dombról ugyanazon az ösvényen mentünk le, mint amelyiken felkapaszkodtunk rá. Kellemetlen, térd gyilkos lejtő volt.

Végre leértünk a buszmegállóhoz. Kiderült, hogy több mint egy óra múlva jön busz Pula irányába. Szerencsére volt egy kis bolt, ami még nyitva volt. Tudtunk venni sört magunknak. Ez a bolt egy kicsit kocsmá is volt, mert padok is ki voltak helyezve.

A buszra való hosszas várakozás jól esett, legalább tudtunk pihenni. Nagyon elfáradtunk, már elég régóta nem tettünk meg ilyen hosszúságú távot. Szint is volt benne rendesen. A borzalmas szél se könnyítette túránkat. Helyi emberekkel egy kicsit elbeszélgettünk.

Végre megérkezett a busz, amellyel Puláig mentünk. Ott épp, hogy át tudtunk menni az úton a buszmegállóig és már jött is a Veszprém irányába tartó busz.

Végre hazaértünk.

Nagyon szép, csodás kilátásokkal teli túra volt. Sajnos rendkívül erős szél miatt nem éreztük olyan jól magunkat ezen a túrán, mint ahogy lehetett volna.